

Branje

Tek je pondeljek, a tata več inoksiče išče. „Bere se h četrtek jer bu h subotu dešč!“ Kakev sad četrtek? Pa h škole sam. Vujec, vujnica, teta i teček delaju. Gda bume inoksiče ščistili i priredili? Odojka nemame. Sake lete zgubime bar pet kanti. De ih bume našli? Ni rukavice nemame. Pute morame pri susedu posuditi, a o fraktometru da ne govorim. Tata već tjeden i pol saki dan hodi kleti. Veli da je već 10% grozdija zgnjile. U roku tri dana je zginjle 25%. Če bume čakali do subote, bar bude 50% zgnjile i pak neme imeli dost da prodajeme na črne. Mama je šefu rekla da mora raneše s posla prejti da s detetem prejde k doktoru. Vraga ide k doktoru, alarmantna je situacija! H tork me je tata pet put zval h školu da ljude priberem. Nek ja pitam svoje dekle e moreju dojti brat. A moje dekle, normalne, sve imaju friške napravljene umjetne nokte i nemreju sad to vništiti. Sestra ni na faks nije išla. Kakve vučenje kad se doma sve mora organizirati. Fala Bogu pa si je dečka našla kaj imame još jen dodatni par ruk. Moral bu se pokazati pri tastu.

Došel je četrtek. H školu sam išla same da se pokažem i ne dobim neopravdani. Ispred škole me je tata čekal da čim prije doma dojdeme. Po ceste se je peljal ko Schumacher; sekel je zavoje i ni ga bile briga za nove pojačane mjere opreza. Po novem su na sakah dvajst metri deli kamere. Sake kamere se liepe nasmejale i molile da ne dobi kuvertu. Doma su me si čekali. Pojela sam komad toga odojka h roku tri minute, preslekla se, zela svoje škarije i gas gore. Tata je išel z kombijem i nutre bačve del. Inače, sake lete se ide s traktorem i prikolicu. Ove lete ideme z kombijem da ne sele vidle da nam letes nije baš rodne. Sestra je morala babicu i dedeka peljati, a ja ko glavni Jack h selu, išla sam z motorem. Ipak sam ja tatin sin. Dogovor je bil; oni teri moreju, buju došli h tri kleti. Bile je pol tri kad sme se pribrali. Babica i dedek (mamini starci) su s svoja dva mala vnuka već gore bili. I babica je same prigovarala. „Kak to niste ščistili? De to još je da prve berači dojdeju, a tek onda domačini?“ Normalne da je

hodila s meklu okole i zgražala se nad sakem listem teri je na terasu opal. Došli su po času i drugi; liepe sme si seli i počeli se spominjati. Babica i dedek su već bili h trsiju jer se njim žurele. Nemaju ni čučeke, ni race, ni guske, ni svinje, ali morali su doma iti. Krenuli sme brat. Ja i teta zašle sme h svoj red, zele malu decu i uživale. Dedek (mamin tata) sake je male prigovaral kak je to sve zgnjile i da to nije dobre tata pošprical. Inače, dedek je prošle lete osvojil zlatnu medalju za svoje vine pa sad same zna zanovietati. Tata je, normalne, moral šuteti i kimati z glavu ko saki zagorski zet dok sme se mi si smejali sa strane. H jednom redu čuješ babice kak se o vrtu spominjaju. H drugem su redu dedeki teri govoriiju o politike i izborima. H trečem redu teček i mama teri se žaliju na posel. Četrty red rezerviran je za nove golupčkeke teri se same smejeju i poslušaju. H petem redu teta i ja dece dajeme škarije da pomogneju brati i molime Boga da nas nišči ne vidi i da se oni ne porežeju jer bume mi krive. Putar gore na vrhu pije dok ga mi dele čekame. Si suptilne bereju spore, same da nej trebali još jen red stirati. Najbolši dio berbe bil mi je kad se babice, tera je največ zanovietala, prehitila puna kanta dele v jarek. Svi sme krepali od smieha. Putar je zajuškal i berba je bila gotova. Vuru vremena sme brali, znači niš. Bil je dogovor da se ide k nam doma na odojka i prešanje. Tata je išel zadnji. H kombiju su bile bačve i moral se spore peljati. H jednom trenutku videl je da je neke počele kapati z kombija. Molil je Bogeke da je to ulje ili kiler h motoru. Ostavljal je trage po ceste od kleti do doma. Došel je doma, otrpli sme bunker od kombija i imeli koj za videti. Jena bačva se prehitila, grozdije se zdrucgale i mošt je počel kapati. Tata je hodil po dvorišču gore-dele. Bil je živčani onak kak je bil 2018. kad sme zgubili protiv Francuske h finalu. Znoj je z njega kapal ko slapi na Plitvica. Pesnice je stiskal ko Kličko h zadnje runde protiv Tysona. Nišči nije mogel verovati. To male grozdija koj sme imeli, zdrucgale se. Koj je, tu je. Morali sme krenuti s muljanjem. Novi zet pri hiži prvi je doletel. Fala Bogu pa se on zmučil dok su svi ostali same kante nosili. Krenule je prešanje. Tu se je vidle kolke je tata razočaran. Prešu je stiskal do kraja, skore ju je ftrgel. Čekal je saku

kap da h kantu opadne. Tri put je sve sprešal i htel još. Nedaj Bog da je tera kapljica mošta na pod kapnula. Dok su se muži mučili s prešanjem, ženske su priređivale odojka i priloge. Ja sam na decu morala paziti, a sestra je stala kre dečka i bila oduševljena kak je on tak fljeten. Dan je polagane išel kraju i si su prešli doma. Več sme zaključili da je ove lete bile najgorše do sad pa nas nije ni čudile kad vine nije štele zavreti. Tata je tri dane hodil kre inoksic i prislanjal vuha na njih da čuje e bu počele koj ili ne. Nakupuval je sikakvih skupih gljivic jer nije štel ostati još i bez toga male koj imame. Mama je štela zludeti. Več je bil h kleti nek koj je ž nju bil. Nišči ga ni nije videl cieli dan osim kad se jest išle. Ali dobre, z tešku muku...napokon se je zavrele.

Denes je Martinje. Kreče počasne kušanje našeg drageg vinčeka. Tata h kupicu natače čiste. Prvih pet minut šnjofa, onda pet minut gledil boju. Svi buljime h njega i čekame da čujeme kakve je. Od onog grdog, kalnog mošta teške da bu se dobile fine vine. Približava gupčeku kupicu i evo ga; jen gutljaj. Razmišlja, razmišlja...otpije drugi gutljaj i veli: „Diši kak roža, a žmah mu je kak duša. Vine je. Fine je.“

Ivona Piščak, 3. razred

Srednja škola Zlatar